

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z odwołania M.B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o warunki umorzenia należności z tytułu składek,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 28 maja 2025 r.,
w przedmiocie skargi M.B. na postanowienie referendarza sądowego
w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie z 1 kwietnia 2025 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i skargę zgodnie z właściwością
przekazuje Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.**

[P.Sz.]

UZASADNIENIE

W piśmie z 28 kwietnia 2025 r., skierowanym do Sądu Apelacyjnego w Krakowie, zatytułowanym „skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania skargi przez Sąd w procedurze postępowań przygotowawczych toczących się w trybie postępowania cywilnego zgodnie z ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. (Dz.U. 2004. Nr 179 poz. 1843)” M.B. wskazał, że składa „o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym bez nieuzasadnionej zwłoki” (k. 3). Następnie skarżący wskazał, że składa skargę na postanowienie referendarza sądowego z dnia 1 kwietnia 2025 r.

w sprawie III AUz 204/24 o oddaleniu wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Skarżący wniósł o zmianę przedmiotowego orzeczenia i pozytywne rozpoznanie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Wyżej opisanemu pismu, bez żadnych zarządzeń (brak ich w aktach sprawy III AUa 346/20 (III AUz 204/24, III AUz 223/24) oraz III Sk 9/25) nadano bieg i potraktowano jako skargę na przewlekłość postępowania, następnie przedstawiając Sądowi Najwyższemu.

Zauważyć ponadto należy, iż ww. pismo potraktowano również jako skargę na orzeczenie referendarza sądowego. Postanowieniem z 13 kwietnia 2025 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z 1 kwietnia 2025 r.

Co więcej, Prezes Sądu Apelacyjnego w odpowiedzi na skargę, nie zgłaszając udziału w sprawie, wniósł o jej odrzucenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c. mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Stosownie do art. 201 § 1 zd. 1 k.p.c. przewodniczący bada, w jakim trybie sprawa powinna być rozpoznana oraz czy podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu odrębnym, i wydaje odpowiednie zarządzenia.

Treść pisma z 28 kwietnia 2025 r., pomimo lapsusów mogących łączyć je ze skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jednoznacznie wskazuje, iż jest to w istocie skarga na orzeczenie referendarza sądowego, o której mowa w art. 398²² i nast. k.p.c. Skarżący jasno sprecyzował zaskarżone orzeczenie, podniósł względem niego zarzuty, jak również domagał się zmiany wydanego postanowienia. W braku jakichkolwiek zarządzeń, nie sposób jest odtworzyć tok rozumowania osób kwalifikujących pismo z 28 kwietnia 2025 r. jako skargę na przewlekłość postępowania. Działanie takie uznać należy za błędne, skoro pismo nie zawiera koniecznych elementów skargi na

naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Ostatecznie pozbawione podstaw było również przekazanie pisma Sądowi Najwyższemu.

Skoro pismo jest skargą na orzeczenie referendarza sądowego, to właściwym do jej rozpoznania, stosownie do art. 398²² § 2 k.p.c., pozostaje Sąd Apelacyjny w Krakowie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c., zgodnie z którym Sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekaże sprawę sądowi właściwemu.

[P.Sz.]

[r.g.]